

падежи ще иматъ само три (!!!) окончанія а тѣ,
та, то !

Ако ю народу дошло время да ся залови за
своя писменностъ, ако юзыка му ся ю распраж-
сналь на неколко нарѣчія, ако ю неизбѣжно из-
бирань-е на юдно изъ нихъ за словесность то съчи-
нители сѫ дѣлжны съ голѣмо пазяне и добро прегле-
ждань-е да избергтъ юдно изъ нихъ. Никой изъ съ-
чинители нема право свой жаргонъ да товари на
другаго. Ако ли всички списатели, безъ да мыслятъ,
се впуснатъ по юдно нарѣчіе, то това може ся
приписа благопріятному случаю, кой ю поне завар-
дилъцѣсть въ народа. Иъ кога едвамъ що ся появ-
или неколко грамматики на разны нарѣчія, и ся
починя препирній, въ такъвъ случаѣ сѫщи съчи-
нители нематъ право да сѫдатъ за свои произ-
веденія, ить тыѣ сѫ дѣлжни да предоставятъ, та-
къвъ сѫдъ, на Высшая Филология,

Зашо грамматики Василіовича, Неофита и
Павловича Дупничанина сѫ вече излѣли въ
свѣтъ, то много желателно бы было и Анастасъ
Стояновичъ да яви свои на видокъ. Сѫщо бы
желали и други да издадатъ грамматики всѣкой
по свое нарѣчіе. Тогава бы ся съставилъ сѫдъ,
кой лѣсно може разглѣда всички тыѣ нарѣчія
изъ кои ще избере що ю добро съ кое да ся
състави юдно цѣло право и по добро, основано
на законы и пѣчни причины. Това именно
изыскува бѫджаѧ бѫлгарска словесность и при-
мреніе въ народѣ грамматическихъ препирокъ,
отъ кои, и до сега страдать съсѣди имъ т. е.
Сърбы, Кроаты, Бошияцы, Славуны и Рагузинци.